

γυτε μακριά από τον Πύργο μου, και μη ξεχάτε ότι βρισκόμαστε στη Λακωνία που δεν επιτρέπεται να περάσει τα σύνορά της.
 Οι Τούρκοι όμως έπαιναν να πολιορκούν τον Πύργο και μά-
 λιστα συνάχτηκαν έκει όλοι οι Τούρκοι των Καλοκάμων, με όλο-
 αγωγούς και βρυσίδες, ζητώντας να τους παραδώσει το «γκισούρη». Ο
 Καθηλίερης, που βρέθηκε μόνος στον Πύργο, κατάλαβε τη δυσκολία
 θέσι του και μπήκε σε σκέψεις. Ο νέος, από το σκεπταζόμενο ύφος
 του Μανιάτη, έννοησε ότι έπρεπε να τον προλάβει στην απόφασί
 του και τον έκάλει μέσα στο δημάτιο των όπλων—στην όπλοθήκη.
 Έκει, έξεκρέμασε δύο πιστόλες γεμάτες, και γυρίζοντας τη μία κατά
 της κεφαλής του Καθηλίερη, την άλλη κατά της δικής του, του έπε-
 άφορασιτικά:

— 'Αν έλξης σκοπό να με παραδώσει; Καπατών Καθηλίερη, νά!
 έδώ θά τελειώσουμε και οι δύο!... Άφρησ νάρθη ή νύχτα, και θά
 φύγω μέσ' άπ' τους έχθρούς.

Τότε και ο Καθηλίερης σκέφτηκε ότι θά έκανε μία άτιμη πράξι
 παραβίνοντας το νόο, και διεβραίωσε τον Πανάγο ότι μία φορά
 που κατέφυγε σέ Πάγο Μανιάτη, εινε άσφαλισμένος, και μπορεί
 να κινή ό,τι θέλει. Έπειτα βγήκε στο παράθυρο, μήπως άσπρηά
 στους Τούρκους; και του έ έρωβήσαν ότι άν δέν πάψουν να πυροβο-
 λών κατά του Πόργου και άν δέν άπομακρυνθούν, ό' άναγής αύθ
 έναντιον τους! Για να τους έξαπατήσει ο πονηρός Μανιάτης άρχισε
 τάχα να δίνει διαταγές στους άνθρώπους του Πόργου να ετοιμάσουν
 τ' όματά τους, φωνάζοντας διάφορα όνόματα. Ύνατά.

Οι Τούρκοι φοβήθηκαν, άνεμέτρησαν τις συνέπειες κ' έπαυαν
 την έπίθεσι. Σιγά-σιγά άραιώθηκαν στον γύρω έλαιώνα... Έτσι ένύ-
 χτηνος και ο Πανάγος Τζάνες γλυτρώνας μέσα στο σκοτάδι έξέφυγε
 κ' έφτασε στο χωριό της μητέρας του, στους Δελ-
 λούς. Την άλλη μέρα έστειλε στη μητέρα του
 γράμμα, της έξιστόρησε με κάθε λεπτομέρεια τά
 συμβάντα και της έζήτησε χρήματα, για να μπο-
 ρήσει να συντηρήθι. Η μητέρα του του έστειλε
 χρήματα, του παρήγγειλε να δείξει φρονιμάδα και
 ύπομονη και τον καθισούχαε για την άσφάλεια
 της οικογενείας του.

Άφού πέρασαν λίγες μέρες, ένα καρίβι που
 έφτανε από τις Κιτιές—Λυμάνι του Άήμου Άβρίας
 —μετέφερε κρυφά τον Πανάγο Τζάνες στη Ζάκυνθο.
 Έκει κατετάχθη στο Έλληνικό εθνομικό τάγμα
 που καθιέρωσαν οι Άγγλοι, το λεγόμενο «τάγμα
 των Άλμπανέζων». Ο Τζάνες γρήγορα γέννηκε
 άνθηπολοχαγός, στα 1820 λοχαγός, και έλαβε μέ-
 ρος «τις μά ες έναντιον των Γάλλων, πρό πάν-
 των κατά την άλσει του φρουρίου της Λευκά-
 δος.. Στη Ζάκυνθο ο Πανάγος Τζάνες, ο έπιλε-
 γόμενος «Καλαματιανός» χεμίσθη στα μυστήρα
 της Φιλικής Έταιρείας και εμπίστηκε με τον Κο-
 λοκοζώνη και όλους τους μεγάλους άντρες του
 Άγώνος. Σέ άλλο φύλλο θά διηγηθούμε τη δράσι
 του άγνώστου αυτού ήρωος κατά την Έ-ανάστησι.

ΙΣΤΟΡΙΟΔΙΦΗΣ

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

ΕΙΣΘΕ... ΜΥΤΑΡΑΣ

'Αν ελοθε παρηγορηθείτε. Γιατί η μεγάλη μύτη φαίνεται ότι
 εινε πρόνομιο των μεγάλων ανθρώπων. Οι μεγάλοι Ρωμαίοι μά-
 λιστα ήσαν έξαιρετικά μυταράδες. Οι Ιστορικοί βερβαιώνουν ότι ο
 βασιλεύς της Ρώμης, Νουμάς, ελεγε μία μύτη άφαντάτου μήκουσ
 και ο' αυτήν όφειλετο και το έπώνυμό του «Πομπύλιος».

Ο Σόλων και ο Λυκοόργος ελεαν έπίσης σοβερών διαστάσεων
 μύτη, έπίσης δε και όλοι οι βασιλείς της Ρώμης, έκτος από τον Ταρ-
 κύνιο τον Ύπερβανο.

Η μεγάλη μύτη εινε πολλές φορές δεινία σοφίας και πνεύματος
 και άσφαλώς πολλοί θα ήσαν έκείνοι που θά έπιθυμούσαν να έχουν
 το πνεύμα του Όρβιδίου, του Τίτου Λιβίου, του Καρόλου Βυρρο-
 γιανού, του Καμοούς και του Κέτι, έστω και άν ελεχαν και την
 μύτη τους.

Παρομοιώδης έμεινε ή μύτη του Σουανό δέ Μπερζεράκ, ο όποιος
 ελεγε πάντοτε το γέρι του στη λοβή του σπασθίου του, εκίμως να
 τιμωρήσει τον αθύθη, που θά του μύσει να γελήσει στην θέαν της
 μύτης του!

Και μία και γίνεται λόγος για μυταράδες ά: άναφέρουμε και την
 μύτη του Φωγγακίου, δικοός ν' Άλκων και άδελφού του Βασι-
 λέως; της Γαλλίας Έρρίκου Ι'. Ο' προηγών αύτός ελεγε πάθει βλογιά
 και ή μύτη του ελεγε παραμορφωθι σε τέτοιο σημείο, ώστε φανό-
 να χωρισμένη σε δύο. Για τον λόγο αυτόν λοιπόν, μετά την άπο-
 τυχούσαν άπόπειρα που έκανε το 1688 θέλοντας να
 καταλάβη με δόλο την Άμβέρζα από τους Ίρλαν-
 δούς συμμάχους του, έγκλιόφορμος ελες βαρός του
 του κάκωθι έξυπνότατο λαϊκό τραγούδι:

Μην άπορείτε Φλαμανδοί
 άν ο Φραγκίσκος έχει δύο μύτες
 γιατί έπως εινε δά σωστό
 Ένας διπρόσωπος δύο μύτες πρόκει νάχη'.

ΑΠΟ ΤΑ ΞΕΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ένας σκελετός μεγεθρίου 4 έκταμ. έτών

Ο 'Αμερικανός καθηγητής της Παλαιοντολογίας στο Πανεπιστή-
 μιο του Μίσιγκαν δόκτωρ Τζών Φ. Νκόντμαν κίνοντας τελευταίος
 άνακαψές σε μία περιφέρεια της Ντράμουντ 'Ιολαντ, βρήκε τά
 άπο ίθωμένα κόκκαλα ένός προϊστορικού θηρίου, το όποιο έζησε
 στην πρώτη περίοδο της Γής.

Το κόκκαλα αυτά τά όποια άποτελούν ένα μόνον μέρος του ό-
 λου σκελετού του θηρίου εινε άσυγκρίτως μεγαλύτερα άπ' τους
 σκελετούς των προϊστοριών Μαρμωθ. Κατά τους παλαιοντολό-
 γους άνήκουν σ' ένα θηριο της οικογενείας των Κενοσάρκων, ο-
 νομαζόμενου «ουθρένια», το όποιο έζησε πρό .. 4.000.000. Θά φαί-
 στε βέβαια πώς οι παλαιοντολόγοι κατάδωσαν να έξακριβώσουν
 ότι ή ούρόνια έζησε άκριβώς την άποχή έκείνη. Άπολούστατα και
 τά κόκκαλα βρέθη καν κάτω από ένα στέμμα άσβεστολίθου. Κάι τά
 στέμματα του άσβεστολίθου σχηματίσθηκαν στη γή κατά τάς πρώ-
 τας περιόδους αυτής.

'Η γιαγιά, ή μαμά και ή κέρη

Στο δικαστήριο της Νέας Υόρκης δικάστηκαν πρό πάντε έβδο-
 μάδων τρεις κλέπτες των μεγάλων έμπορικών καταστημάτων, άπ'
 τις όποιες ή πρώτη εινε ή ηλικίας 68 έτών, ή δεύτερα σαράντα και
 ή τρίτη δεκαέντε. Το περιεγρότερο εινε ότι ή τριε γυναίκες
 εινε συγγενεις. Μάμη, μητέρα και κόρη δηλαδή.

Η τριε γυναίκες έπαιπαν μαζί σ' ένα μα-
 γαλι και ένθ ή δυό άπ' αυτές έκαναν πως ήθ'λαν
 ν' άγοράσουν διάφορα πράγματα, διευκόλυναν την
 τρίτη να κλέψη ένα όποιοδήποτε πολύτιμο άντι-
 κείμενο. Άν συνέβαινε να γίνη αντίληπτη ή κλο-
 πη άπ' τους ύπαλλήλους του καταστήματος και
 να φωνάζουν τους άστυνομικούς, ή τριε γυναί-
 κες ή όποιες ελεχαν έξασχυρή θαυμασίως στη δου-
 δεκά τους εξαγίνιζαν άμέσως το κλοπιμαίο. Η
 πρώτη δηλαδή που τόκλασε το «έπάσορ» με τα-
 χυδακτυλομηνη έπιτηθεύετα σε μία άπ' τις άλ-
 λες δύο, ή όποια κάλι το έδινε στην τρίτη. Έτσι
 και όταν άκούη ο άστυνομικός έπείβαλλαν ο' έ-
 ρευνα τις τριε γυναίκες δέν κατάδωσαν ν' άνα-
 κλιψούν το κλοπιμαίο, το όποιον περιφερόταν
 ταχυδακτυλογραφικά άπ' τά χέρια της μιάς στα
 χέρια της άλλης.

Η τριε γυναίκες ελεαν λεηλατήσθι κυριολε-
 κτικώς όλα σχεδόν τά καταστήματα της Νέας Υό-
 ρκης χωρίς ποτέ ν' άπο'εχθθι ή έννοχη τους, μο-
 λουότι σχεδόν πάντοτε οι άστυνομικοί ήσαν βεβαίοι
 ότι αυτές εινε ή κλέπτες.

Επί τέλους όμως τά μεγάλα καταστήματα άνέθεσαν σε δέκα άπ'
 τους έπιτηθιότερους ντετεκτιβ της Νέας Υόρκης άνδρες και γυ-
 ναίκες να τις παρακολουθήσουν. Οι ντετεκτιβ το πήραν ζήτημα φι-
 λοτιμια; και επί δύο μήνες παρακολούθησαν άδιάκοπα τις τριε
 γυναίκες έως ότου έμαθαν πλέον όλα τά τεχνικάτά τους. Τότε
 πια έκαναν μία μέρα συστηματική έρευνα και στί; τριε συγχρόσις,
 άνεκάλυψαν το κλοπιμαίο και τις συνέλαβαν.

Κ' έτσι, ή γιαγιά, ή μητέρα και ή έγγονη έκπατα από τόσων έτών
 λοιποτύχη δράσι,κατεδικάσθησαν σε φυλάκισι δύο έτών ή καθέμια.

Η «Μητρόπολις» εις δίκην

Μία γνωστοτάτη γερμανία λογία, ή κυρία Ντεμπέκε έκανε άγωγή
 έναντιον της; κινηματογραφικής εταιρείας «Όθρα» του Βερολίνου
 και πρό πάντων έναντιον των σκηνοθετών της Φριεζ Λάγκ, τον
 όποιο καταγγέλλει ότι της έκλεψε το σενάριο της περίφημης κινη-
 ματογραφικής ταινίας «Μητρόπολις», ή όποια έπαίχθηκε και στήν
 Άθήνα με τόση έπιτυχία.

Η κυρία Ντεμπέκε, όπως άναφέρε στην άγωγή της είχε γράψει το
 σενάριο του έργου και το παρουσίασε στην Φριεζ Λάγκ για να το
 κινηματογραφήσθι. Έπεινος όμως επί μήνες τίν έγγελόμο με το
 «σήμει' σφισ» έως ότου το 1924 της άνεκοινοσε ότι το σενάριο
 δέν ήταν δυνατόν να κινηματογραφήθι και της το έπέστρεψε. Ο
 πονηρός όμως σκηνοθέτης το ελεγε άντιγράφει και σέ λίγο καιρό
 το κινηματογράφησε για λογαριασμό του, για να μήν δώσει ποσοστά
 στην συγγραφέα.

Όταν όμως άρόγεται ή παίχθηκε ή «Μητρόπολις» ή κυρία Ντε-
 πεκέ ειδε πώς ήταν αυόσιον το δικό της σενάριο και δημοσιεύθθι
 στην διεύθυνσι της «Όθρα», ή όποια προσεφέρθη να
 της πληρώσει όλο έπι των εισοδησών. Άλλά ή
 κυρία Ντεμπέκε έζητησε έκτός του ό' ε' να άνα-
 γράφεται και το όνομά της στα προγράμματα ως
 συγγραφέα του έργου.

Τότε ή διεύθυνσις της «Όθρα» διέ'ωσε τις δια-
 πραγματεύσεις και συνέχισε τις παραστάσι. Η κυ-
 ρία Ντεμπέκε έκανε άγωγή ζητώντας άποζημίωσι 10
 εκατομμυριών χρεσών μόρκων.

Τι γερμανία δικαστήρια άνέβρασαν τριε φορές
 την έκδικισι της ύποθέσεως αυτής.

